

očitem prostoru. Kradle so posebno štiri ženske, doma od ogerske meje, prej ko ne preoblečene cigalice. Dve so dobili, pri nji so našli 40 fl. denarja in mnogo nakupljene obleke, pa žal, da ste iz občinskega zapora, kamor so ji žandarji zaprli, ušli in jo naglo z drugimi tovaršicami iz Ruš pobrisali. Okradeni naj se pri gosposki v Mariboru zglasijo in drugokrat pri enakih priložnostih svoj denar dobro zavarujejo!

Iz Nazarij. (Sv. misijon.) Letos preteklo je sto let, odkar se je dušno pastirstvo v Nazarski fari izročilo oč. očetom frančiškanom. Dne 2. novembra leta 1788 bili so namreč takratni gvardijan, o. Donat Samlen, od višje oblasti postavljeni za dušnega pastirja v Nazarijah. V spomin stoletnega obstanka Nazarske fare oskrbeli so nam sedanji gvardijan, preč. oče Viktor Jerančič, sv. misijon, ki se je vršil od 20. do 28. oktobra. Lepše bi res ne bili mogli obhajati tega spomina. Vodila sta sv. misijon goreča gospoda misijonarja Doljak in Kos iz Jezusove družbe. Ne le domači farani, ampak tudi verni iz sosednjih far so se ga vdeleževali v prav obilnem številu. Vsak dan bile so tri pridige, pri katerih je bila cerkev prenapolnjena s pobožnimi poslušalci; in glasno vzdihovanje in jokanje po cerkvi je pričalo, da so jim ginljive besede gorečih pridigarjev globoko v srce segale. Več kakor tri tisoč vernih prejelo je sv. zakramente. Čez vse slovesen in ginljiv je bil sklep sv. misijona dne 28. oktobra. Po slovesni peti sv. maši, katero so služili veleč. gospod L. Potočnik, dekan gornjegrajski, se je misijonski križ blagoslovil in v slovesni procesiji prenesel v kapelico Matere Božje, kraljice sv. rožnega venca. Spremljalo ga je 17 duhovnikov, med njimi gg. dekana gornjegrajski in braslovški. Po počesčenji misijonskega križa stopili so na leco misijonar o. Doljak in spregovorili sklepno besedo, tako ginljivo, da ni nobeno oko v cerkvi suho ostalo. Z zahvalno pesmijo „Te Deum“ in s sv. blagoslovom sklenila se je prelepa svečanost. Dne 29. oktobra bile so še zadušnice za rajne farane s pridigo, peto mrtvaško sv. mašo in libera. Potem sta se gg. misijonarja poslovila od nas, s solznimi očmi so ju ljudje spremljali do voza. Teh presrečnih dni Nazarčani nikdar ne bomo pozabili, in bomo blaga gg. misijonarja vedno ohranili v hvaležnem spominu. Prisrčno zahvalo izrekamo pa tudi našemu skrbnemu dušnemu pastirju, veleč. očetu gvardijanu, da so nam pripravili toliko duhovno veselje. Bog jim tisočkrat povrni vso skrb, nam pa dodeli moč, da ostanemo stanoviti v storjenih dobrih sklepih, in zvesto ohranimo sad sv. misijona.

Od sv. Marka niže Ptuja. (Stoletnica duhovne vaje) Na den Marijinega rojstva

1789. l. se je darovala v farni cerkvi sv. Marka prvokrat služba Božja. Da bi se s spominom stoletnega obstanka naše župnije združilo dušno prerodenje faranov, v ta namen so naš skrbni dušni pastir, prečast g. župnik M. Slekovec, poklicali obče znane in marljive misijonarje iz družbe Lacaristov iz Celja. Velika procesija jih je čakala dne 7. sept. pred farovžem in po slovesnem sprejemu jih spremljala v cerkev, kjer so velečast. o. Janez Mazur z ginljivim govorom začeli otročiče pripravljati za spoved. Duhovne vaje so trajale 10 dni, od dne 7. do dne 17. sept., in so bile razdeljene po posameznih stanih. Prve tri dni so imele žene svoje eksercicije pod vodstvom č. g. Antona Gršaka; sledeče 4 dni so č. g. Janez Mazur s svojim krepkim in pretresujočim glasom možem in fantom pridigovali. V zadnjih treh dneh pa so č. g. Franc Jaušovec dekleta s svojimi ginljivimi ter vspešnimi govori opozarjali na imenitnost njihovega stana. Pridno in v obilnem številu se je vdeleževalo ljudstvo teh vaj, tako, da je bila cerkev vsikdar natlačena. Čez 22 sto domačih in mnogo tujih ljudi je prejelo sv. zakramente. Presrečna zahvala se mora torej izreči č. o. Benediktu iz Brežic, g. Meznariču od sp. Kunigunde in o. Bonaventuri iz Celja za njih nevtrudljivo vstrajnost in gorečnost v spovednici. V torek, dne 17. sept., so nas milostljivi g. prošt iz Ptuja počastili s svojim prihodom, da bi se s koncem duhovnih vaj tudi stoletnica slovesno ohajala. Sklepno pridigo so imeli č. o. I. Mazur, ter so porabili v njej zgodovinske črtice naše župnije, katere so naš slavn in za preteklost spodnjega Štajarja mnogo zaslužni zgodovinar, č. g. Slekovec z velikim trudom sestavili. Po pridigi je sledila slovesna služba Božja, katero so milostljivi g. prošt z veliko asistenco darovali, in h koncu se je zapela zahvalna pesem. Bog povrni prečast. gg. misionarjem in vsem drugim gospodom, ki so k slavnosti pripomogli, njih trud in daj, da bi njihova marljivost stoteru sad obrodila.

Raznoterosti.

(K odborovi seji družbe duhovnikov) dne 12. t. m. to je, prihodnji torek ob 11. uri predpoldnem v kn. šk. pisarni čč. gg. odbornike vljudno vabi Predstojništvo.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg. Kozine 70 fl., Kočevar Jakob, Ulčnik in Černko Marko po 11 fl., Belšak, Bezenšek in Marinič po 1 fl. — Po pokojnem profesorji in semeniškem podravnatelju č. g. dr. Avguštinu Kukoviču je družba prejela volilo 100 fl.

(Umrl) je preč. g. Al. Fuchs, inf. prošt in mestni župnik v Gradci. Ranjci imel je tudi med našo čč. duhovščino svojih znancev.

Slovenci na Primorju, posebno v Gorici so vroče krvi ter so se zavoljo male reči sprli med seboj. Mi že živimo bolj na severji, za to pač ne razumejemo njih razpora, vendar pa jim kličemo: Bratje, sloga jači, nesloga tlači! — Slovenci v Trstu in v okolici prizadevajo si sedaj veliko za to, da pridobijo o bližnjih volitvah v dež. zbor vsaj 6 poslancev in je sedaj podoba, da se jim izpolni želja. — Iz Dalmacije so v meseci oktobru 208.000 hl. vina prodali, največ ga je šlo na Francosko in nekaj tudi v Nemčijo. — Da se združi kedaj Dalmacija s hrv. kraljevino, za to sedaj ni strahu, kajti Madjari so zoper to, ker se bojé, da bi jim Hrvatje potem ne bili več, kakor so še doslej, pokorni slugé. — Ogerski finančni minister se hvali, da se vplačuje davek v zadnjem času redno, ali boji se pri tem, da v zimskem času ne bode več tako. To je pač skorej bolj, kakor gotovo.

Vnanje države. K sv. Očetu pride dnes več jezer francoskih delalcev in bode le-tem sreča mila, da bodo lahko v ponedeljek pri sv. meši Nj. svetosti Leona XIII. — Da je bil avstrijski minister pri knezu Bismarcku, ne da italijanskemu miru in za to se sliši, da pojde te dni tudi Crispi k „trolasemu kancelarju“ v njegov Friedrichsruhe. — V Monzi, v Lombardiji, biva sedaj nadvojvoda Rainer in je ondi gost kralja Umberto. Brez vsega ni to, da gre kdo iz bližnje žlahte našega cesarja na dvor italijanskega kralja! — Na Francoskem ne plača sedanja vlada večim duhovnikom tega, kar jim gre, samo iz tega uzroka, ker so stali pri zadnjih volitvah na strani mož, ki jim ne ugaja sedanja republika. — Nova zbornica se odpre v Parizu, če pri tem ostane koncem tega meseca. Preveč tiho ne bode v njej, ako sodimo po možéh, ki imajo v njej svoje mesto. — Irci so žilav narod in zato jih ni moč vgnati, dokler ne dobé svojih pravic. To zna tudi anglijsko ministerstvo in poskuša zoper nje veliko, skorej vse, kar more, da se samo ne zagazi zoper šesto postavo. Zastonj mu bode vse! — V Belgiji so imeli nove strike, toda sedaj so delalci sami izpoznali, da bi se zastonj, brez uspeha ustavljali, zato so k malu prišli za delo. — Nemški cesar pride še le okoli srede tega meseca domov in se mudi potoma še nekaj časa v Monzi pri ital. kralji. — V Berolinu gre v dež. zboru delo naprej, toda sila po času. Največ jim ga daje postava gledé delalskih spletk. — V Rusiji niso nič kaj veseli, da je nemški cesar šel k Turkom v gostje. Vsled tega se pravi sedaj, da gre tje v spomladi tudi car, menda za to, da popravi, kar je nemški cesar pokvaril. — Pri Bolgarih je sedaj misel na vrhu, da se mora v kratkem kaj storiti za to, da priznajo velevlasti princa Koburškega za bolg. kneza. Jako lahko pač

ne bode to, kakor si misli Bolgar. — Tudi mala Srbija ne shaja več s tem, kar ji ga dohaja iz doslenjih davkov in misli se, da jih potegne še višje. To je že mogoče, toda ali pa jih zmore Srbija toliko? Stirje milijoni niso pobrati na cesti. — Turki so storili, kar so mogli, naj bi pokazali nemškemu cesarju, da še niso na tleh, vendar pa je cesar to lahko izpoznal, da jim ni storil po godi, ko se je odločil za to, da pride v Carji grad. — Pri Grkih so slovesni dnovi o poroki kraljevića minoli in sedaj bodo ljudje že šteli, koliko da jih je to stalo. — V Maroku, deželi na nižji Afriki, vidí se več Nemcev v novem času, kakor so jih poprej kedaj videli in zato se povprašujejo ondi ljudje, kaj da bi kje Nemci pri njih radi. Pravi se, da bi jim radi Nemci prodali kanone in sicer kar za 5 milj. h krati. — V severni Ameriki se hoče več držav v eno spojiti a nekaterim to doslej ni bilo po volji. Kakor pa se poroča, so sedaj že pri bolji volji, ker se jim iz združenja ni bati večjih stroškov. — V New-Yorku se je to leto že 12.000 ljudi iz našega cesarstva podalo dalje v notranje države. Pri tem se pristavlja, da se jih pogubi potoma veliko ter ne najde sreče, katere so ljudje iskali, ko so se podali na tako dalnje potovanje.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnja Ptujka.

(Dalje.)

V Ptui je v tej dobi župnikoval že omenjen Jakob Radkerspurger, ki pa je zaradi verskih homatij po l. 1535. odšel iz nemirnega Ptuja v mirnejši Strassgang ter je ondi l. 1540. umrl.

Njegov naslednik v Ptui je bil

21.) Matija Fabri. Rojen v Wolfsbergu bil je v mešnika posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Sicientes“ l. 1513. „ad tit. prov. generosi dni dni Wolfgangi de Kreid suorumque heredum.“¹⁾ Okolu l. 1535. dobil je beneficij pri altarju sv. Janeza Krst. v stolpu tik mestne cerkve sv. Jurija v Ptui, katerega je obdržal še tudi potem, ko je l. 1540. bil župnikom imenovan.

Kot župnik Ptujski („modernus plebanus Pethoviensis“) podpisan je v listini od dne 16. junarja l. 1541. Ž njo javlja, da sta Žiga Weispriach in Andrej Hohenwarter ustanovila pri altarji sv. Andraša v cerkvi sv. Jurija, podružnici sv. Ožbalda, beneficij, za kateri smejo njeni dediči, — menjajé se — izvoliti in imenovati kaplana, župnik Ptujski pa izvoljenega prezentirati. Ker pa je zadnji kaplan ovega

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.